

Mátranovák, 1920. március 16.–Veszprém, 1999. augusztus 9.

Apja bányatisztviselő volt. Elemi iskoláit Budapesten és Bánfalván végezte, majd Egerben érettségizett. 1938 szeptemberétől a budapesti Műegyetem soproni bányamérnöki karán tanult tovább. 1944. áprilistól 1944 őszéig mérnökgyakornokként dolgozott a dudari bányanyitásnál. Egyetemi tanulmányainak befejezése után, 1945-től 1957. februárig ismét Dudaron kereste kenyerét. Előbb a zirc-dudari vasútépítés üzemvezetője volt, majd a bánya helyettes üzemvezetője volt; 1949-ben lett a dudari Kossuth-akna üzemvezetője, a következő évtől a Kossuth-, a Szabadság- és a Béke-akna körzeti üzemvezetője lett. 1950-ben nevezték ki a dudari bányák főmérnökévé. 1947-ben lépett be a Magyar Kommunista Pártba, majd az MDP tagja volt, a tagrevíziónál 1949-ben kizárták. 1952-ben lett ismét a Magyar Dolgozók Pártja tagja, beválasztották az MDP Veszprém megyei pártbizottság és a járási pártbizottság tagjai közé. 1953-tól a Szakszervezetek Országos Tanácsa tagja. Az 1953. május 17-i országgyűlési választásokon a Magyar Függetlenségi Népfront Veszprém megyei listájáról lett országgyűlési képviselő. A forradalom napjaiban a bányamunkásság leváltását követelte. 1957. márciusban belépett a Magyar Szocialista Munkáspártba. 1957. február 1-jétől Veszprémbe élt; a Közép-dunántúli Szénbányászati Tröszt bányamérési és geológiai osztályának vezető főmérnökeként nyugdíjazták 1983-ban. 1957-ben elkezdte a Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetemen közgazdasági-mérnöki levelező tanulmányait. 1960-ban a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen gazdasági mérnöki oklevelet szerzett.